

ministeren til at fastsætte de nærmere regler for tilskudslovenes gennemførelse. Det forekommer revisionsdepartementet ligetil, at det med henhold til disse bestemmelser direktivmæssigt kan fastsættes, at driftsregnskaberne skal stilles til rådighed i det omfang, der fremsættes anmodning herom. Selv uden disse bestemmelser ville adgang til driftsregnskaberne efter departementets mening være begrundet i almindelige forvaltningsmæssige principper. I alle tilfælde må man være af den opfattelse, at departementet i medfør af loven om statens regnskabsvæsen og revision og den hertil knyttede praksis må kunne udbede sig de foromhandlede regnskaber stillet til rådighed i det omfang, departementet finder det fornødent til udøvelse af sin kontrol.

Det er på dette grundlag, statsrevisorerens bemærkninger til sagen i tillægsbetænkningen side 54 er afgivet.

Efter tillægsbetænkningens afgivelse den 30. april 1963 har undervisningsministeriet i en ny skrivelse af 7. juni 1963 fastholdt, at skolerens driftsregnskaber kun skal indkaldes i det omfang, ministeriet skønner det nødvendigt af hensyn til foretagelsen af den i de respektive tilskudslove forudsatte tilskudsberegning, hvorved er henvist til det af ministeriet i skrivelser af 14. marts 1963 indtagne standpunkt, jfr. ovenfor.

For så vidt angår sikkerheden for, at tilskuddene anvendes efter deres formål, gør ministeriet gældende, at sikkerheden herfor ligger dels i den indsendte dokumentation for bestemte udgifter, især til lønninger, som er langt den største udgiftspost, dels deri at skolerne udøver deres skolevirksomhed på tilfredsstillende måde, hvilket for de frie skolars vedkommende dokumenteres gennem det af loven krævede tilsyn og for eksamensskolernes vedkommende gennem eksamensresultaterne, som følges af undervisningsministeriet.

Angående hjemmelsgrundlaget for indkaldelse af driftsregnskaberne udtaler ministeriet, at regnskaber vel kan indkaldes, hvis der i det enkelte tilfælde skønnes at være nødvendigt grundlag for tilskudsberegningen, men at der ikke foreligger en almindelig hjemmel for indkaldelse af regnskaberne. Tilskudsreglerne er netop fastsat på en sådan måde, at indkaldelse af regnskaber i almindelighed skulle være uforuden, hvilket

også senest er kommet til udtryk i bemærkningerne til lovforslagene til de to nye tilskudslove for de private gymnasieskoler og studenterkursus, der vedrørende selvejende skoler indeholder følgende bestemmelse:

„Der er endvidere ikke længere foreskrevet almindelig økonomisk kontrol fra statens side, idet man ligesom for en række andre under undervisningsministeriet hørende tilskudsnydende skoleformer, der i vidt omfang er omdannet til selvejende institutioner, finder det tilstrækkeligt at kontrollere, at lønningerne, der danner grundlag for størstedelen af tilskuddet, er udredet i overensstemmelse med de derfor gældende regler.“

I tilslutning til sagen har der mellem revisionsdepartementet og ministeriet været ført en brevveksling i en særlig sag vedrørende afvikling af de bl. a. Akademisk Studenterkursus ydede statstilskud, der efter revisionsdepartementets opfattelse giver en meget væsentlig belysning af nødvendigheden af, at revisionsdepartementet har adgang til efter eget skøn at få driftsregnskaber stillet til rådighed.

I en skrivelse til ministeriet af 12. oktober 1963 har revisionsdepartementet fremdraget, at det af en først den 20. marts 1962 foretaget opgørelse af tilskudsmellemværendet med Akademisk Studenterkursus for tiden indtil 1. april 1960 er fremgået, at kursuset pr. sidstnævnte dato havde modtaget 446.180 kr. 18 øre for meget i statstilskud. Ved undersøgelsen i sagen viste det sig, at ministeriet på baggrund af, at der pr. 1. august 1959 var konstateret en tilskudsoverskridelse svarende til nogle måneders tilskud, og i forbindelse med en for kursuset opstået likviditetskrise i november 1960 søgte og fik finansministeriets tilslutning til, at der kunne tilvejebringes en rådighedssum, indtil den nye tilskudslov forelå. Det blev herved gjort til en forudsætning, at den ved denne særlige finansiering opståede gæld til staten blev afviklet inden for et kortere åremål.

Revisionsdepartementet har heroverfor gjort gældende, at der ikke har foreligget bevillingsmæssig hjemmel for den således stedfundne finansiering af kursuset ud over, hvad der efter tilskudslovens tilskuds- og afregningsregler har været adgang til. Det